

Mantissa Decisio XXVI. Lib. XIII.

Aprilis currentis anni, §. Quo flante, coram me; ulterius pro omnimoda remotione obiecti ponderabant domini, quod licet dicta conclusio in contrarium mox adducta sit ceteroquin vera, & recipienda in suis propriis terminis, in quibus loquuntur doctrinae illam firmantes, non potest tamen applicari casu nostro particularibus minimo circumstantiis, nempe quod supplex libellus pro dicta confirmatione donationis fuerat directus ipsimet Episcopo, ut patet ex interlocutione, *Illiſtimo e Reuerendissimo Signore*, qui cum tunc temporis reperierit adeo opprefſus morib[us] Chiragra, non prorsus est impotens ad subſcribendum, taliter quod omnes actus autorizare faciebat ab eius Vicario Generali, ut patet ex depositione tenui data in summa. Caxari d[omi]n[u]i 10. Aprilis 1694. no[n] 30. & ex alia fide plurim facerdotum exhibita in bolderno summatio additionalis responsoriū num. 1. hinc praefundemus ell[ectione] subscriptionem, seu auctorizationem nomine Episcopi per haec verba conceptum, ibi, *Episcopus Melebitanus Et. donationem jurispatronatus confirmamus Et. siue faciam a Vicario de confusu, & mandato ipsius Episcopi, prævia facultate necessaria, ne tot actus ab ipso Vicario subfcribitur, ut in puncto dixit Rota dec 29. 8. n. 4. & 5. part. 1. recent. & firmatum fuit in Compotella na Parochialis 25. Junii 1696. §. Frustra allegatur, coram R.P.D. meo Priolo.*

Pouimus quia concurret nedum lapsus temporis, sed etiam obseruantur elicta ex successiva presentatione factis ad donatariorum dictarum Petronillæ, d[omi]ni 1694. reponit Caxari num. 2. necnon visitatione Episcoporum fieri foliæ juxta prescriptum Sacri Concilii Tridentini; ex quibus omnibus responsum vel ratificatione Episcopi, vel ipsius tacitus contentus, ad tradita per Coccin. in suis adnotationibus decisivis adnot. 24.7. a. 27. u. que ad 31. Rota dec 59. 8. n. 1. part. 1. divers. & proposito de Compotellana Parochialis 25. Junii 1696. cod. §. Frustra, coram R.P.D. meo Priolo; qui sane confusus tacitus Episcopi sufficit in hac materia, cum non adit causa conaderetur, Coccin. in d. adnot. 24.7. n. 2. in puncto Rota dec 70. n. 4. post Vivian. de jurepat. & in d. Compotellana Parochialis 25. Junii 1696. d. §. Frustra in fin.

Nec obstat, quod non fuerit probatum d[omi]ni Mariannam, & Theresiam Caxari sive heredes dicti Josephi seniores, ac Vincentia condonataria, itidemque adjudicatur hæreditatis Iacobi viri; quia cum non controverteretur earundem descendencia, & respectivæ gradus successibilis, eo ipso, quod ambo presentarunt d[omi]ni Iosephum juniores compatrios, dicuntur hæreditatem suorum auctorum advitis, & in necessariam consequentiam videtur probata qualitas hæreditaria, cum iachus presentationis in patronatu hæreditario nequeat fieri citra eis, & nomes hæreditis, ut punctualiter tradunt Cardin. de Luc. de jurepat. d[omi]ni 60. n. 6. Rota coram Cavalier. dec 19. num. 1. coram Priolo dec 88. n. 20. & dec 93. n. 19. part. 10. & dec 19. num. 7. part. 11. & 74. n. 4. part. 13. recent.

Stabilitas itaque ex hucfus firmatis, duabus vocibus favore dicti Iosephi Caxar, in consequence venit maius jurius aliorum trium colliguntur; nam Constantius Scarpellus, qui primus fuit in contentione, remanet prorsus decessus iurifragio vocis dicti Iacobii de Nasis, qui competit, ut supra dictum est, Vincentia Caxar tanquam adjudicataria universalis hæreditatis Iacobi viri; Iidorus Azzopardus, qui secundus fuit contradictor pro executione literarum Apostolicarum, pariter exclusus rempat ex illius non iure; tunc quia quatercumque est attendenda divisio in quinque voces iuxta illius presentationem regulatam, ab arte data, nunquam justificavit suam narrativam, quod nempe fuerit praefundens a majori parte, seu medietate patronorum, ex quo capite litteræ Apofolicae ab ipso imprecatae convincebant substantia 34. reptionis, & obrepionis virtutis labore, ut luculent explicantur fuit in decisione, que revideatur, §. Quo vero, & proinde nullam mercentur executionem, ex vulgaris. Quinimum cum illas obtineret post institutionem, seu gratificationem ab Ordinario imparitam dicto Iosepho Caxari, nequeut præjudicari pleno juri eidem antecedenter ter quaestio per dictam gratificationem, attenta prætermis clausula, dummodo Et. in eisdem literis apposita, ut in puncto dictu[m] articulo firmavit Rota. dec 24. per tot. part. 16. recent.

Tum quia omisiti alias responsumibus, non exhibuit coram Episcopo, seu Vicario habentibus facultatem in-

Super Mat. de Jure Patronatus, &c.

clar. mem. Card. Matthæo 5. Decembri d[omi]ni 1672. & 5. Januarii 1673. que licet in ceteris partibus impugnat, quod hoc tamen factum in praefenti fuit extra controversiam.

Nuper autem, nempe anno 1687. sequuta beneficiorum vocatione, triangularis orta fuit super illis controversia, quae agitata primum coram Ordinario, & favore Joannis Josephi Caxar unius ex praefundatis soluta, parem fortia fuit exitum coram R.P.D. meo Molines, cui in actu appellationis ad hoc Sacrum Auditorium devoluta commissa fuerat. Disputato enim dubio die 4. Iulii 1696. An. & cui adjudicanda esset beneficium, vel potius exequenda forent litteræ Apofolicae, quasi Iidorus Azzopardus à Sede Apofolica impetraverat, ut praefundens a majori parte, vel saltem medietate patronorum? prodit resolutio pro adjudicatione favore Caxar, quædēcim audito etiam Abbat[us] Petro Confiantio quartu[m] colligitane die 5. Junii sequentis anni 1697. confirmationis robur aſſumpſum, cumque in hujusmodi resolutionum sequelam successiva sententia emanaverit, idcirco appellatione a colligantibus interposita, mīhiā commissa, dīceptandum hodie propōtiū de viribus Rotalis fententia, ac reponunt habui pro confirmatione.

Supposito enim (ut est apud partes in confessio) existentia iuripatronatus, & praefati Joannis Josephi Caxar idoneitate, potiora ceteris via furent iuris iura, tanquam praefundati a Theresia, & Marianna de Caxar ejusdem amitis geminas voces habentibus, cui præsentationi etiam impleret Joann. Josephi uti compatriotus adhæsit; idēq[ue] cum habito repletu[m] ad alios praefundatos, vocum pluralitas ipsi Joanni Josephi affiseret, summo d[omi]ni beneficiorū adjudicationem obtinuit, ad text. in cap. 3. jundia gloss. Ver. *Qui majoribus de jurepat. Rot. dec 41. 6. n. 9. part. 9. dec 70. num. 1. part. 18. dec 19. 7. 2. part. 19. recent. & late probat secunda decisio R. P. D. mei Molines, §. His enim.*

Quam veritatem agnoscit ipsem Ordinariu[m], qui confundit non præfuit absolutè, sed cum clauſula: *Sine tamen pre-judicio interesse praesidentium, prout de jure: ita iudicando se nolle per talen actum interrogare præjudicium d[omi]ni Vincentie quæsto ex præcedenti adjudicatione, ut 6 latè comprobato dicta secunda decisio R. P. D. mei Molines §. Quia adjudicatio, & præter ibi allegatos, in terminis, Rota dec 36. n. 8. part. 11. recent.*

Sic: autem nulla fuit donatio per Scarpellum obtenta, ita contra omnino validā videbatur adjudicatio bonorum, & iurium ad hæreditatem Jacobi spectan. favore Vincentie sequuta, contra quam licet opponeret nullitas, quid in ea citatus non fuerit Petrus Antonius Jacobilius, & heres; adhuc tamen placuit reponio, quod cum ille per solemnum repudiationem superius compatabat, omne jura se fejipo abdicaret, ac heres esse desistat, nullo modo citandus erat, fatigue fuit citare curatorem hæreditati jacenti deputatum, juxta proximam relationem per Ubert. de cit. cap. 14. n. 487. & 490. & Ridolph. in pars. part. 1. cap. 5. n. 6.

Frustra vero hujusmodi transitus, repletæ vocis Jacobi, impugnabatur a Scarpello altero ex colligantibus cum supposito, quod Jacobo succederet Petrus Antonius filius, qui se patris hæredem declarando, portionem iuripatronatus, ad te titulo hæreditatio spectans, Michaeli Angelo Scarpello contemporaneo donavit; unde inferitur, quod eadem portio nequerit postea defiri ad Vincentiam bonorum Jacobi adjudicatariam, nec per consequens ad forces de Caxari illius hæredes.

Licet enim verum sit, quod Petrus Antonius, uti patris heres, iuripatronus ut supra donaverit, æquum tamen in facto certum est, quod vix à de donationis elapsis decem diebus, agnito gravissimo præjudicio, quod sibi nedium per talen aditionem inconſulto, & non fine fraudis labefactum, verum etiam per gravitatem iuripatronatus donationem interrogavit, istam expreſſe revocavit, asserendo se variis suafionibus, ac promisitionibus suffice ad illam inductam d[omi]ni Summario Iosephi nu. 17. & triduo post, hoc idem narrando in Curia Castellana Melitensis, emisitque declaratione sua voluntatis abstinenti à paterna hæreditate, petiſi ſibi opportuno iuris media provideri, prout obtinuit, mediante decreto, ibi: *Prædictum comprehendens ad beneficium ejusmodi abſentias admisit, & admisit: talesque decreta successivè ipſim Scarpello donatio per traditionem copiæ, ac quibuscumque aliis per affixionem in locis publicis Civitatis, notum fieri curavit, d[omi]ni Summ. n. 18.*

Hec autem facti circumstantia radicis ervert quodcumque ias revocatoe donatione defunctum, itat ista ſepofita, nullum intercesserit obſaculum, quin Vincentia, mediante adjudicatione bonorum, ac iurium hæreditatorum Jacobi fui viri pro credito dotali reportata, poruerit etiam iuripatronus cum universitate bonorum acquirere, ut præter auctortates cumulatas in utraque ex dictiſim edictis coram R. P. D. meo Molines, prima nempe, in §. Adoque, & secunda, §. Sed hoc obſecutum plenè tradit Barbos. de jure Ecclib. 3. cap. 12. num. 227. & dixit Rota in Urbanien. Canoniticus 27. Januarii 1696. §. Justificatur in fin. coram R.P.D. meo Caprara, & 23. Januarii 1697. §. Transantes, pariter in fin. coram R.P.D. meo Olmo.

Nec ad evitandam illius efficaciam suffragari videbatur responſo, quod donatio jam perfecta revocari non potuerit pro libito donantis, maximè stante juramento, ubi quo promissa fuerat ejusdem obſervantia; fatalis enim occurrit responſo, quod cum in actu donationis Ordinarii confusus non intervenire, nullum proinde juri potuit in donatariorum transferri; nec a donante abdicari, ut latè probat dicta prima decisio R.P.D. mei Molines,

§. Quod autem, & secunda, §. Nec obſtar, & addi potest Barbos. de jure Ecclib. 3. cap. 12. nu. 246. Rota decis. 337. n. 7. Part. 2. recent. & in Lunen. Sarazan. beneficiorum 5. Decembri 1687. §. Hac autem in fin. coram Reverendissimo D. meo Decano.

Quin ueget replicatio, quod consensus Ordinarii necessarius non sit in ipso actu donationis, sed sufficiat illum potiū quodcumque intervenire, prout re vera fit fucelliū a Scarpello impetratus; *juxta dictu[m] ultimam nu. 4. 4 de jurepat. in antiquis.* Squideū conclūto, ceteroquin interposita, mīhiā commissa, dīceptandum hodie propōtiū de viribus Rotalis fententia, ac reponunt habui pro confirmatione.

Supposito enim (ut est apud partes in confessio) ex existentia iuripatronatus, & praefati Joannis Josephi Caxar idoneitate, potiora ceteris via furent iuris iura, tanquam praefundati a Theresia, & Marianna de Caxar ejusdem amitis geminas voces habentibus, cui præsentationi etiam impleret Joann. Josephi uti compatriotus adhæsit; idēq[ue] cum habito repletu[m] ad alios praefundatos, vocum pluralitas ipsi Joanni Josephi affiseret, summo d[omi]ni beneficiorū adjudicationem obtinuit, ad text. in cap. 3. jundia gloss. Ver. *Qui majoribus de jurepat. Rot. dec 41. 6. n. 9. part. 9. dec 70. num. 1. part. 18. dec 19. 7. 2. part. 19. recent. & late probat secunda decisio R. P. D. mei Molines, §. His enim.*

Quam veritatem agnoscit ipsem Ordinariu[m], qui confundit non præfuit absolutè, sed cum clauſula: *Sine tamen pre-judicio interesse praesidentium, prout de jure: ita iudicando se nolle per talen actum interrogare præjudicium d[omi]ni Vincentie quæsto ex præcedenti adjudicatione, ut 6 latè comprobato dicta secunda decisio R. P. D. mei Molines §. Quia adjudicatio, & præter ibi allegatos, in terminis, Rota dec 36. n. 8. part. 11. recent.*

Quam veritatem agnoscit ipsem Ordinariu[m], qui confundit non præfuit absolutè, sed cum clauſula: *Sine tamen pre-judicio interesse praesidentium, prout de jure: ita iudicando se nolle per talen actum interrogare præjudicium d[omi]ni Vincentie quæsto ex præcedenti adjudicatione, ut 6 latè comprobato dicta secunda decisio R. P. D. mei Molines §. His enim.*

Quam veritatem agnoscit ipsem Ordinariu[m], qui confundit non præfuit absolutè, sed cum clauſula: *Sine tamen pre-judicio interesse praesidentium, prout de jure: ita iudicando se nolle per talen actum interrogare præjudicium d[omi]ni Vincentie quæsto ex præcedenti adjudicatione, ut 6 latè comprobato dicta secunda decisio R. P. D. mei Molines §. His enim.*

DECISIO XXVII.

Juspatronatus beneficiorum SS. Barbaræ, & Catharinae Insulae Gaudisanae Melebitanae Dicēsis, quod ad familiam de Nasis pertinebat, divitum fuit in quinque voces, inter Jacobum, Petronillam, Catherinam, Etiōnam, & Angelam filias Antonij, ad quem illud ultimum loco perveniat. Vox Etiōne in sublata fuit (vel per cessionem, vel ex alio titulo, quem ignoramus) ita anno 1672. occasione litis in præcedenti vacacione introducta, quatuor solum voces enumeratae fuerint, ut videre est in decisionibus à nostro Tribunal editis coram clar.

67

E 2 p[ro]p[ter]

præfate sorores de Caxar, ut ex depositionibus testium dicti summiario num. 26. nulla cadit difficultas, quin etiam iuspatronatus ex titulo hereditario fuerit devolutum, ut plenè firmavit Rota in dicta Lunen. Sarzanen. beneficiorum 27. Januarii 1687. §. Quia, coram bon. mem. Beiniciale, & 5. Decembris ejusdem anni, §. Excluso igitur, cor. Reverendiss. D. meo Decano.

Et quanvis hujusmodi donatio de nullitate redargetur ex eo, quod confensus prædictus non fuerit ad Episcopum, sed ab eius Vicario, cuius facultates ad talium actum non extenduntur; nihilominus objectum ex responsibus præcedentium decisionum plenè dilutum videatur, ponderante signantes preces ad imperrandum asserunt, fuisse directe Reverendissimo Episcopo, litteras super illius confirmatione conceptas sub Episcopi nomine, ac datas in palatio Episcopali, adeo sub sequenti Vicarii subscriptio referenda sit ad mandatum à Reverendissimo Episcopo habitum, prout iste alia ad similes actus concilierat ob morbum chiragra, quo laborabat, & à quo impotens reddebat ad subtribendum, ut patet ex ipsa confirmatione donationis, quam Scarpellus obtinuerat, que per eadem proscripta de mandato Episcopi (de quo tamen non constat) Summaria eiusdem Scarpelli num. 10. & deponunt testes dati in dicti Summar. Caxar. num. 10. & 11. quam circumstantiam in specie animadvertisse Rota decr. 298. num. 6. part. 11. recent. ac latè comprobata dicta prima decisio R. P. D. mei Molines, §. Confiso usque ad finem, & secunda, §. Quoniam.

Talique mandati præsumptio certior siebat ab observantia, dum anno 1670. Donatarii Petronillæ asserunt præterferent regnificationem beneficiorum, ut illis haretum, hodie revocata ad examen præfata resolutionis, perficeret decrevit in decisio: Nam supposita indubitate Cappellæ, de qua agitur, fundatione expleta propriis Regina sumptibus, in necessarium consequens sequitur iuspatronatus reservatio, quam lex inducit ab illo hominum facto, quo etiam prædicto, ex fundatione, edificatione, & dotatione queritur, etiæ reservatio non fuit, ad litteralem text. in cap. No. 1. de jurepatron. cum concord. recessum in 1. decis. in princ.

Hac præmissa Thefi, contentio hodie excitata reducatur ad questionem voluntatis, cum ad vindicandum Cappellæ libertatem se ferentes Ordinario Augustinotio tui essent in demonstrando Reginam minimè voluntate patronatum querere, in modo contrario factum pro Cappellæ adificatione optime retributionem, sive quatuor patrum remissam, prout ex conjecturis, & illustrationibus argui posse contendebant ex text. in cap. Si. significavit de teſtib. Roch. de Curt. de jurepatr. verb. Et dicitur num. 1. post mod. vers. Et ad conjecturas, Card. de Luc. de jurepatr. dicitur 5. num. 20. Corrad. in prax. benef. lib. 4. cap. 7. num. 25. Unde totum causa momentum sibi in applicatione conjecturarum, quas cum DD. serio libraverint, & talis efficacia non advenirentur ad limitandam legalem regulam fundatori asserente, juxta sensum prioris decisionis, §. Verum cum conjectura &c. imd illas funditus eliminatas legerint in nuper laudata causa decisio; id est sensum denudū firmarum pro existentia patronatus ad communum fundatricis, illiusque hæredum.

Primum siquidem repetitæ circumstantiae ex ratione majori boni, quod exoptata videbatur Regina prædictivæ ad temporalem præminentiam, ex quo in supplicatione Episcopo porrecta, tanquam finalia caufam exprefserit augmentum perennis cultus Divini Numinis, abunde responsum fui in prædictæ decisione, §. Prima namque §. eo retento themate, quod vel causa spiritualis fit adفتراتیفیتatem patronatus reservacionem, & tunc cum præponderet expressum tacito à jure reservato censetur ob exoptatum perpetuum bonum remissum tempore, & sub hac censura cadunt fundationes factæ pro elemosyna, peccatorum remissione, & confundibilius caufis speciali continentibus expressionem incompatibilem cum jure honorifico; secus vero est, quoties solo generali divina charitatis affectu qui fundare decrevit Cappellam; nam cùm tunc spes indeterminata expresa extrema retributionis sit compatibiliter cum patronatus acquisitione, illa non censetur remissa, cum sit argumentum convincens contraria voluntatis, quale requiriatur ad derogandum præminentiam, quam juris ministerio fundans, dotans, vel edificans fortitur ad sensum Lambertini. de jurepatr. lib. 1. part. 1. q. 2. art. 4. sub n. 9. & 11. resol. in prax. Episc. verb. patronatus n. 2. & Frals. de patron. Reg. part. 1. cap. 31. §. 2. n. 46.

Et optimæ intercedit disparitas ratio inter opera pia speciales caufam efficientem habentia, ab illis, que solo generali devotionis affectu moventur, quod prima non redditum

R. P. D. URSINO.

Augustana jurepatronatus.

Ven. 20. Junii 1695.

ARGUMENTUM.

Juspatronatus ex fundatione, aut adificatione acquiratur, quoties fiat expressio, quod opus peragitur ex causa merè spirituali; & an declaratio animi recipienda ex d. opere compensationem diversam a patronatu, probet animum eum non acquirendi, ad declarationem dicitur 5. de jur. patron. Cardin. de Luca.

S U M M A R I U M .

- 1 Jus patronatus ex fundatione, adificatione, & donatione queritur, licet reservatio non fuerit.
- 2 Niſi tamen contraria resiliat voluntas, que ex conjecturis potest probari.
- 3 Expressio quod fundatur, vel adificatur, aut dotatus Ecclesia ad maiorem bonum, & ex causa merè spirituali, quando exclusiva dicatur acquisitionis jurispatronatus, & n. 4. & 5.
- 4 Declaratio animi recipienda compensationem diversam a patronatu, an probet animum illud non acquirendi, & n. 7. & 8.
- 5 Observantia minimè derogat patronatu jam acquistato.
- 6 Constatuimus Cappellanum cum obligatione dotandi, si dotatio non sequatur, nequaquam acquirit ius patronatus.
- 7 Hujusmodi tamen defodus proponi non valeret potest longum tempus.

D E C I S I O N E X X V I I I .

EX codice innegabili juris principio, cum quo Rota die 31. Januarii præteriti confare firmavit de jurepatronatus ad commodum Reginae de Imhoff. & illis haretum, hodie revocata ad examen præfata resolutionis, perficeret decrevit in decisio: Nam supposita indubitate Cappellæ, de qua agitur, fundatione expleta propriis Regina sumptibus, in necessarium consequens sequitur iuspatronatus reservatio, quam lex inducit ab illo hominum facto, quo etiam prædicto, ex fundatione, edificatione, & dotatione queritur, etiæ reservatio non fuit, ad litteralem text. in cap. No. 1. de jurepatron. cum concord. recessum in 1. decis. in princ.

Hac præmissa Thefi, contentio hodie excitata reducatur ad questionem voluntatis, cum ad vindicandum Cappellæ libertatem se ferentes Ordinario Augustinotio tui essent in demonstrando Reginam minimè voluntate patronatum querere, in modo contrario factum pro Cappellæ adificatione optime retributionem, sive quatuor patrum remissam, prout ex conjecturis, & illustrationibus argui posse contendebant ex text. in cap. Si. significavit de teſtib. Roch. de Curt. de jurepatr. verb. Et dicitur num. 1. post mod. vers. Et ad conjecturas, Card. de Luc. de jurepatr. dicitur 5. num. 20. Corrad. in prax. benef. lib. 4. cap. 7. num. 25. Unde totum causa momentum sibi in applicatione conjecturarum, quas cum DD. serio libraverint, & talis efficacia non advenirentur ad limitandam legalem regulam fundatori asserente, juxta sensum prioris decisionis, §. Verum cum conjectura &c. imd illas funditus eliminatas legerint in nuper laudata causa decisio; id est sensum denudū firmarum pro existentia patronatus ad communum fundatricis, illiusque hæredum.

Primum siquidem repetitæ circumstantiae ex ratione majori boni, quod exoptata videbatur Regina prædictivæ ad temporalem præminentiam, ex quo in supplicatione Episcopo porrecta, tanquam finalia caufam exprefserit augmentum perennis cultus Divini Numinis, abunde responsum fui in prædictæ decisione, §. Prima namque §. eo retento themate, quod vel causa spiritualis fit adفتراتیفیتatem patronatus reservacionem, & tunc cum præponderet expressum tacito à jure reservato censetur ob exoptatum perpetuum bonum remissum tempore, & sub hac censura cadunt fundationes factæ pro elemosyna, peccatorum remissione, & confundibilius caufis speciali continentibus expressionem incompatibilem cum jure honorifico; secus vero est, quoties solo generali divina charitatis affectu qui fundare decrevit Cappellam; nam cùm tunc spes indeterminata expresa extrema retributionis sit compatibiliter cum patronatus acquisitione, illa non censetur remissa, cum sit argumentum convincens contraria voluntatis, quale requiriatur ad derogandum præminentiam, quam juris ministerio fundans, dotans, vel edificans fortitur ad sensum Lambertini. de jurepatr. lib. 1. part. 1. q. 2. art. 4. sub n. 9. & 11. resol. in prax. Episc. verb. patronatus n. 2. & Frals. de patron.

R. P. D. URSINO.

Augustana jurepatronatus.

Ven. 20. Junii 1695.

ARGUMENTUM.

Juspatronatus ex fundatione, aut adificatione acquiratur, quoties fiat expressio, quod opus peragitur ex causa merè spirituali; & an declaratio animi recipienda ex d. opere compensationem diversam a patronatu, probet animum eum non acquirendi, ad declarationem dicitur 5. de jur. patron. Cardin. de Luca.

Super Mat. De Jure Patronatus , &c.

69

reddunt operantem in statu perfecta libertatis, sed illum quasi necessario constitutum in obligatione conficiendi opus ipsum determinatum quod fecus est in secundis, in quibus nulla necessaria causa consideratur, sed ipsemet affectus devotus, qui impellit, et effectus voluntariae electionis, à nulla specifica causa productus, id est compaci valet cum patronatus acquisitione, in modo illam necessariò fecum fert, cum sit merces illa, quam Sacri Canones fuerint ad allicendos mortales oblationibus; & holocaustis, ut magistratiter exornata materia firmat Rot. coram Greg. decr. 30. n. 5. & penes Buratt. decr. 21. n. 26. ubi innervi meritorum.

Demum minùs relevat quinta efformata ab observantia tam negativa, quam affirmativa, & ab acquiescentia longissimi temporis illorum de Imhoff. Nam illa minime derogat patronatu jam acquisto, ut appositè respondendo objecto considerat r. decr. 5. penult.

His denique permisit fructu recurrebatur ad deficien- tiam donationis, itaut cum Regina se adstrinxerit do- tare, & obligationem minimè adimpleverit, patronatum non acquistet, etiæ Cappellanum construxerit, ut ex origi- nali doctrina Abb. in conf. 106. sub n. 2. p. 2. firmant Lambert. de jurepatron. lib. 1. p. 1. q. 4. art. 1. num. 8. Vivian. codex tradi. p. 1. lib. 2. c. 3. n. 1. & Garz. de benef. p. 5. c. 9. n. 44. Nam talis donationis defectus effet concludentissime probandum, cum contra illum urgeat, flante tam longa temporis intercedente, juris præsumptio adminiculata etiam Episcopi acquisientia, qui nunquam, & signanter ab anno 1603. tempore adificationis ad annum 1624. die spoliati pais haec exceptionem propulit, ad tradita per Rot. coram Veral. decr. 62. part. 1. & coram Ludovisi. decr. 48. n. 5. & tamen tot adiunctorum confessiones Episcopi do- nationem facit secundum admittentes, ut rem ponant extra diffi- cultatis alearum; nam primò in litteris confirmatoris supponit Cappella redditibus, aliisque ornamentis condecorata, secundo in concessione facta pro assertando SS. Eucharistie Sacramento idipsum pro constanti Episcopus assertit, & tertio denique in concessione jurisdictionis ba- sis, de qua supra, Ordinarius testatur Reginam omnia ad- implevisse: Adificari, necessariis redditibus, rebusque iure Ecclesiasticis requisitis prævidere, extrahi, & conferari cura- vi; id est que ceſante libertate actionis nil inferri valet ad nostram hypothesim, in qua Regina voluntariè decrevit Cappel- lanum fundare ad superioris prænominationem.

Neque plus urgat secunda conjectura defumpia ex li- centia per Reginam petita adificandi Cappellanum, in qua retributionem, quam exoptabit, exprefit in aſſectione jurisdictionis basi, quod habentes hospititia, quae circa Cappellam ambitum edificari futurus temporis successus, etiæ quod dum declaravit animum recipiendi compensationem diverſam a patronatu, non confeatur illi acquisitus ex actu fundationis, vel constructionis, qui in his terminis non dicitur liberalis, ad text. in c. Constitutus 6. §. C. Ceterum & seqq. de relig. dom. Nam prohibito, in actu adificandi Cappellanum, jurisdictionem fulse quidem pertinet, fed non obstante, id est ceſante argumentum, ex facto adhuc si fuisset obiecta, nil relevaret, quia illa minime est incompatibilis cum patronatu reparatione, cum patronatus in Cappella sit exercitus, jurisdictione vero in hospitiis adificandi sumptibus ipsiusfuerit Reginæ. Unde optime simili flat qualitas Patronalis, & Baronalis, altera Ecclesiæ, alia hospitorum, unde ab illius petitione non censetur petita illius censum super eadem asserta, & tertio denique in concessione jurisdictionis basi, de qua supra, Ordinarius testatur Reginam omnia ad- implevisse: Adificari, necessariis redditibus, rebusque iure Ecclesiasticis requisitis prævidere, extrahi, & conferari cura- vi; id est que contra se habet juris præsumptionem, & reiteratas Episcoporum aſſectiones, quæ in hac materia plenam fidem fortiorunt, ad jura vulgata.

Et ita prætermittit ceteris, vel levioris ponderis, vel necessariis facti justificationibus destitutis, resolutum fuit utraque.

R E V E R E N D I S S I M O D . E M E R I X . D E C A N O .

Toletana jurepatronatus.

Luna 20. Februario 1696.

A R G U M E N T U M .

Ex augmento an acquiri valeat iuspatronatus, in decisio- ne examinatur, ad casum pertractatum per Card. de Luca dicitur 5. de jurepatr.

S U M M A R I U M .

Nex fundatione, vel dotatione hospitalis acquiratur iuspatronatus remissio.

2 Affigatio certe funnæ facta hospitali pro manutencio- nis aliquorum cubilibus extra numerariorum, latus po- tius titulum elemosynæ, quam dationis.

3 Jur eligendi spectat ad illum, cuius intuitu factum est legitum.

4 Regi oritur honorarius protector, & custos voluntatis defundi.

5 Facultas revisoris non exprimat postsecutam dationem, & de ratione, n. 7.

6 Manus executoris exprimat post implementum rei sibi com- misser.

8 Facultates concessæ in iuriu industria alicuius persone non transmittuntur ad heredes.

9 Voluntas testatoris servanda est pro loco.

D E C I S I O N E X X I X .

THomas de Ostalora in suo ultimo testamento jure le- gati mandavit doctori in hospitio sancti Joannis Dei Villa Matrici sex cubilia cum affignatione annuariorum 1200. ad effectum, ibi curandi infirmos juxta modum, & ordinem ab ipso prescriptum nuncupatique executo- ribus testamenteris P. Ludovico ejus confessario ex Andrea Squartiacapo; ita subinde dispositi; & quia re- cognoscuntur, & graves occupationes Domini D. Barnabæ de Odilaria Guibaria fratris mei &c. omni illi nominare in executores testamentariorum metum, & illius nomine in re- visorem dationis supra factæ in hoc testamento sex cubili- um pro pauperibus in Hospitali S. Joannis Dei ad effectum us faciat, quod exequatur mea voluntas. Hinc ortis occa- sione

fione actualis executionis hujus pli legati pluribus controverbis super restitutio[n]e iurium , que sibi debet continebatur Bernabeus in re[]virofem deputatus , itaque vario exiit agitatis coram diversis judicibus ; tandem commis- sa mibi per appellacionem causa , dedi dubium , an confit de aliquo iurepatronus , & quo facultas , & iura competenti , & super quibus bonis &c. super quo DD. de more consuli relpondeunt non constare de iurepatronatu , sed de facultate honorifica revisoris , iuxta modum , & formam inferius exprimendam .

xam jurisdictionem centrum electa per testatorum indicia , personae Bernabei , in quibus terminis excluditur transmissio , ut tradunt Graf. de execu. ultim.voluntat.g.14.8. Gratian. d[icit] 712.n[on] 7 & seqq. Rot. dec. 201.n[on] 24. & seqg. coram Dunoz jun.

Denum quadam bona assignanda pro dote legati , conve[niebat informantes hinc inde non esse recessendum ab expressa voluntate testatoris , sed eamē pro lege servandum , iuxta Text. in d[icit] 714. Aut. de nup. l[et] in condition. ff. 9 de condit. & domis. & L[et] cum q[ui]estio in fine , C. de legatis .

Et itaque utraque &c.

Quo enim ad primam partem dubius, quidquid fit, an ex fundatione vel donatione hospitalis acquiri possit illius iuripatronatus, iuxta deducta per Vivian. de jure patr. lib. 3. c. 2. n. 1. & seqq. Rota dec. 2. 75. p. 1. d. p. v. sicut videtur Dominis hic versari extra citatos terminos, tam attenta natura dispositions, quam etiam mente disponitis, natura iniqua dispositions, quam teflator non fundavit neque vere dota vit hospitale, de quo agitur, sed per similem argumentum sex cubilium mandavit pro congrua substantiatione illi assignari annuos ducatos 1200. quod iuxta subiectam materiam potius referri debet ad titulum electromoyens, quam dationis factum animo acquirendi iuripatronatus, ut per Textus in c. p. mentis 16. q. 7. v. 7. si quis autem, in proximis terminis traductum Lotter. de rebus lib. 2. a. 1. n. 2. Rota coram Cavaler. dec. 226. n. 2. & coram Mer-
Et itaque utique c.
R. P. D. P R I O L O .
Comen. Parochialis.
Luna 12. Decembris 1695.
A R G U M E N T U M .
Examinantur probations super pertinentia juris patronatus, & an judicia, & administricia illius probent reservacionem, & que valida reputentur, in ornatum disc. 57. de jure patr. Card. de Luca.
S U M M A R I U M .
I D Elatio distinctiæ facta ab Episcopo in suis visitati-

R. P. D. PRIOLLO

Comen. Parochialis

Lunæ 12. Decembris 1695.

ARGUMENTUM

Examinantur probationes super pertinentia juris patronatus, & an iudicia, & adminicula illius probent reservationem, & qua valida reputentur, in ornatum disc. 57. de jur. patron. Card. de Lüca.

S U M M A R I U M.

- tem, in proximiis (eiusmodi tradidit Littera, de re vero) 1.2.
9.1. n. 31. Rota coram Cavalier. doc. 23 n. 6. & coram Merlin. doc. 117 n. 1. & 2. & coram Coccin. doc. 156 n. 6. & seqq. & in doc. 41 n. 7num. 4 p. 40. tom. 1. Praesertim quia si quod iuspatronatus considerari posset in praesenti hypothesi, illud principiū recipere jus nominandi, & eligendi infirmos in eisdem sex cubilibus recipiendos; quod non facta alia expositione ex natura rei censetur reliquum arbitrio ministrorum hospitalium, cuius intulit & contemplatione legatum sicut factum, ut ad rem ponderat Rota coram Penitentiary. doc. 176 n. 1. & seqq.

Mentem verè diponit, dum ipse deputatis prius executoribus testamentoariis elegit Bernabeui album fratre in simplicem revirorem præfatae donationis ad effundit, ut faceret, quod ipsi voluntatis executioni demandaretur, ac proinde ex hoc ipso censetur quidem illi tribuisse facultatem honorificam reviendū donationem, & invigilandū super executionē, at totali implemento sua voluntatis; non autem illius favore, refervase aliquod iuspatronatus; nam revisor non est propriè executor, sed distributor aut administrator, quibus competere pareat iuspatronatum improprium, dum nullum ei pecuniale officium committitur; sed folum honorius protector, & inspector actionis executorum, ac custos voluntatis defuncti, Speculator de instrum. edit. 9. unic. vera n. 5. verf. sed quid si, Altograd. conf. 73, 4. & 15 s. sum seq. lib. 2.

Et hinc pater resolutio secunda partis dubilinam ex deputatione Bernabei in revisionem censetur illi tributa per testatores facultas honorifica reverendi, an donatio sex cubilibus per executores testamentarios fuerit plenè admissa, & quod non sit invenire in eis nulla concessione manu-

R Elatio distincte facta ab Episcopo in suis visitacionibus super qualitate aliquid Ecclesiæ, per presumitur vera.

2. Præsentationes effectuantes per spatium 40. annorum probant pertinentiam juris patronatus favore presenantis, & n. 11.

3. Scriptura simile approbata non potest amplius impugnari.

4. Matrici instrumenti flandum est, quando inveniuntur plures publicæ copie ejusdem instrumenti.

5. Etiam in matris in aliqua parte sit cancellaria.

6. Instrumentum fiduciam ad infinitum partis non probat concludenter.

7. Verba, ut scribitur, nihil determinant.

8. Probatiss extremitas media presumuntur.

9. Productio fiducia abisque mandato procure non prejudicat principali.

10. Confessio impugnatur non potest à successoribus confirmari.

11. Mala fides impedit acquisitionem iuris.

12. Per solutionem congrue factam Parochio acquiritur ius patronatus.

14. Readiatio Ecclesiæ, illiusque ministrorum solitus, arguit patronatum.

15. Iuspatronatus desumitur ex antiquis inscriptionibus.

16. Item ex historiis.

17. Fides licet pendente procurat et non faciunt fidem.

18. Testis unicus non probat.

19. Historia manucripta non probat.

20. Defterus coniunctus status Middaltoni, qua sunt communipates admittunt presentationes factas à parenti.

DECISIO XXX

recipient, & curare faciant insimiles, praefereantur sacerdotibus pauperes, ac verecundos honoratos, si quod non extantibus famulos ipsius testatoris, ac demum curandi quod bona assignata pro dote non alienigena, aut alicui hypothecae subiectuari, super quibus Bernabenus nequit ejus vita durante quoquo modo impediri, ac perturbari, sicut in hoc enim constituit voluntas testatoris, cuius custodia fuit ejus vigilancia commissa.

Misericordia facultates dici possunt expirare per primum

Contendentibus communitate Sernii, & Carolo Nicolo, ac aliatis de Homodeo super pertinentia jurispatronatus Ecclesie Parchialis SS. Cosme, & Damiani ejusdem loci, Homodei non minus in partibus quam hic in curia manutencionem obtinuerunt; sed causa mihi commissa sub dubio. *An sit procedendum ad legitimam executionem, in prima proportione dilata fuit resolutio, & scriptum quod videatur de bono iure etiam ad effectum ma-*

Neque illas facultates dici possunt expirare per premium
actum, sed post fecerunt dationem ex cubilium, jux-
ta Text. in *L. Bozes vñ. fol. sermone. si de verbis signis quen-*
admodum etiam expirat manus exercitoris post quem
implementum rei fibi committit. Ad Text. in leg. Theop-
olymus ibidem D.D. si de dote rei exponit proce-
mentum quod est in dote. Quia secundum funda-
mentum: ita pariter in secunda addito, congreo dubio
nulla capi potius relictio, & ordinatum ut videat quin
& sexus; & tandem in hac tercia propositione ho-
dus D.D. dixerint, constare de bono iure communiantis, &
non esse procedendum.

pus, ibique I.D. ff. de doce preleg. quoniam textus procederet, quicies revisio, & relisperci executio fuisse restrita, & ad actum de fute naturae temporanorum, eo enim explote dicerentur consumptae facultates ad id concessae; fecit vero et in prefeti cafu, in quo revisio dotations fuit per testatorum concessa cautelativa, ut ejus voluntas executioni demandaturum enim ita habet traducum secundum vim, & durabilis durate erint debent faciliates ad hunc effectum tributae ut explicat Bald. in leg. fidicem. q. si quis aliqui decom. ff. de leg. 3. Felin. in c. 2. lim. 5. & exp. & pac. Dec. cons. 22. sub n. 1. uerf. nam quoniam lib. 1. Tiraquel. in d. l. Barres

Nec vicevera prætendi valet, quod possint ad hæredes
transmitti, quia in hoc ministerio nullam habente annes
Parochialis, cura separata, & de jure patr. Universitatis, ac
dicitur aedificare Parochium Antonium Hilarium electum
ad Uni-

à d. Universitate, & confirmatum ab ipsomet Episcopo de anno 1599. & secunda Ecclesiae Matricis sub die 30. ejusdem mensis, & anni, in quo enumerantur orationes, quas illi se obligavit solvere nova Parochialis, & quis jux fibi retinuit in signum subjectionis cum repetitione, quod communitas posse fibi eligere Cappellaniū, & quod Cappellanus electus à Communitate posse exercere curam; alleghando insuper, quod hæc omnia apparetant ex nonnullis arbitratim hinc inde acceptatis, & rogatis per eum. Petrum Pergulam anno 1547. die 8. Octobris; & quia tractus temporis nonnulla fuerunt innovata, enunciatur quædam sententia Vicarii Generalis Reverendiss. Trivulzi Episcopi Comen. de anno 1510. ac novum arbitramentum per acta Joann. Baptiste Lucini de anno 1547.

Quorundam omnium adeo distincta relatio facta ab Episcopo

Quorum omnium adeo diffinita relatio facta ad Episcopos in visitatione, dari non potest finis fundamenti veritatis, ut observat Rot. det. 24. n. 12. coram Dunoyer sen. Et dec. 347. n. 10. part. 11. rec. Et deum per Communem exhibuit fuerunt quamplures praesentationes effectuatae ulque ad annum 1630. cum scientia, & approbatione diuini regis Homodei, que cum comprehendant tive potest. Et quod si huiusmodi vicarias certo relevanter tate jupatrum patentes spectare ad Nobiles de Homodei, etiam colligunt ex collatione dictae Ecclesie S. Colmef ab eodem facta per sex mensiles tantum ante unionem, in qua legitur: Accedente consensu patronorum, quibus, seu eorum iuri, si quod jus ei competit &c.

Adebat scribentes pro communitate, quod extante

Adebar tenebant pro communitate, quod excepta etiam hoc iure patronatus ad favorem familiæ de Homodeo, adhuc alterum pro communitate erat præferendum tanquam ultimum, & alterius defractivum, vel utrumque erae compitabile, & hoc deducendebat ex tenore ipsius decreti unionis, in quo dicitur, quod Ecclesiæ SS. Cosmae & Damiani habet paucos redditus, & pariter quod alterius S. Gottardi uniuersitas non excedebant summan unius

Contra hoc fundamentum communis allegabant ius proprium Homodei, illudque defumebant à quadam decreto unionis usque de anno 1471. factio Vicerio Generali Comen. qui Ecclesiam S. Gottardum redditum desistit utrum Ecclesia SS. Colmar. & Damiani, tenuerit redditus habent, cum exprefione, quod ita erat de jurepatronus nobilis Parentes de Homodeo, & quod in posterum de istis duabus officibat unum, & idem corpus, ac unum iuspatronatum pro dñ. nobilibus de Homodeo.

Quando non subsistit titulus, minus jus praetendant acquirere poterunt. Homœdi attentis duabus ultimis praæsentationibus, quia cum iudicium modò non sit in simplici posse fieri, sed juxta rescriptum examinetur etiam bonum jus, at illius est spectanda, & probanda pertinientia, sicut nec hic valet axioma, quod probatis extremis media praæ-

Sed DD. non admiserunt neque enunciavant talis secreti, neque approbationem d. Iupatrosium; nam quod primum, quamvis hodie exhibita fuerit in authenticâ forma illius copia extraicta ab originali existente in Archivio Episcopali ut hodie omnibus ignoto, & pro maiori corroboratione dictum etiam fuit, adesse aliam similem copiam que misse vobis actiones, quae probata exstant inveni- pcamuntur, quasi aliae praesentationes derperdite sint ex iniuria temporum; nam primâ valde dubitatur de uno extremo, tempore de titulo, & potest id est Homodei non possunt exhibere intermedias praesentationes, quia iste apparent facta à communione, & à praecedentibus declarantur etiam posteriores.

Pro communitate enim datae fuerunt plures presentations incipientes ab anno 1522. Et quamvis ista prima

eadem communitate non potest modo impugnari, ad tradita per Adden ad Pamphilij dicitur: *in i. n. i. 6. regis finis sprudus dñs*; attamen cum huius decreti dux habeantur instrumenta, primum quidem ipsa matrix, que repertur in protocollo rogatorum Notarii, & hoc ultimum, quod est idem instrumentum reputatum in libro defensionum, & extenuorum ejusdem Notarii in concurso quando matrix habet omnia alia requirita, illi potius quam alteri credendum est tantum prius in tempore, ut optimis firmat. Rota contra facit, sicut & V. VIII.

4 Rota coram Ian. me. Alex. VIII. dec. 244. n. 32. usque in fin. electione m. effectuatam, sed etiam dedit causam alteri in perfoman Jo: Antonii Hilariet pariter electi à communitate ut concordante in absentia iurisdictione deponit.

clausum debet esse diversum a sua matrice, & hoc proce-
dit, etiam si ita continere aliquam cancellationem, ut
non eadem decisiones; unde quanto magis quando non
habet nisi simplicem, & superinductam declinationem,
qua accidentalis esse potest, & nescitur a qua facta; quia
ex primo puncto praefatentio in hac causa non confitat illam
adsuistre de eo tempore. Cum autem ex dicta matrice
tantum defumatur, quid Ecclesia S. Cosme sit patrona-
ta, quia dicitur, *accidente tamen patronorum confusa*, non
possunt Homodei ita generalia verba ad proprium com-
modum interpretare, attempo secundo instrumento, quia
secundum non debet in substantiabilius esse diversum, alias
primum et porcius attendendum.

At quando etiam secundum estet attegendum, adhuc tamquam ad infinitam partis factum non concuderetur pertinientiam d. Iuspatronatus, Rota coram Bussat. doc. 187. n. 13. & coram Bich. dec. 467. n. 7. Maxime quia Vicarius Generalis die in principio, quod exposuitum illo pro parte Marchionis de Homodeo obtinens Beneficium Ecclesie SS. Cosmae & Damiani, quod de jure expeditum quod ad Communatum spectabat Iuspatronatus sibi eligendi Curiam ex antiquissima coniunctudine, *Summarium imperio pro communitate num. 5*, que fane confitello pertinuerunt iuspatronatus ad favorem communitatis optime concuderunt, a defendantibus & successoribus conscientis impugnari non potest, ut in specie ponderat Rota doc. 333. num. 16. part. 17. confirmata in doc. 127 part. 18 recent.

Per obitum dicti Jo: Antonii Hilariet vacavit Ecclesia de anno 2619. de qua provisus fuit Joannes Juana ad nominationem ejusdem communis, & pariter praesentatus a dicto Jo: Antonio de Homodeo, & aliis uti procuratoribus communis, & hominum dicti loci patronorum, & advocateum Ecclesie SS. Cosme, & Damiani. d. Sum. n. 6. qui continuavit regere d. Ecclesiam usq; ad annum 1630.

Ex his praesentationibus continuatis duo resultant contra dictos de Homodeo, unum, quod cum initium sument saltem ab anno 1589. & progrediuntur usque ad annum 1630. comprehendant spatium 40. annorum, quod una cum fama, quae satius colligitur ex allegata visitatione 1614. & ex enunciatiis in illis presentationibus factis ab ipsis de Homodeo, sufficiunt ad praescribendum tale ius patronatus inter privatos, cessante omnino quacumque suspicione usurpations, cum agatur de communitate pauperie, & de perfonis, quae semper praecipuum locum obtinuerunt in d. communite, ut ultra superius relatos firmat.

¹¹ Rota cor. Dunoz. sen. dec. 221. n. 1. Adden. ad Buratt. dec. 142. n. 76. & in specie alterius communis hujus dicitur, Rot. dec. 82. n. 19. & dec. 302. n. 10. p. 17 rec.

Alterum, quod cum in d. presentationibus factis nomine communis tempor comparuerit d. Jo: Antonius, non potest ipse ab anno 1630. & ejus filii ab anno 1659. praesentare nomine proprio, quia jam feigunt, talius ius spectare ad communis, & attenta hac mala fidei nullum unquam ius sibi acquirere potuerant, ut obfer-

¹² vat Rota d. dec. 27. n. 12. p. 18 rec. quod sufficeret pro excludingendis praedictis ultimiis presentationibus, vel pro illis interpretandis ad favorem communis, cum valde dubiae sint; nam in prima 1610. procuratores fuerunt electi à tota communite, & cum exhibitione hujus mandati in actu nominationis nominarunt; in secunda nominatus à familia de Homodeis acceptavit etiam nominationem communis, quam acceptancem produxerunt ipsi facti de Homodei, qui praesentarentur, atque ulterius communis declaravint illum recipere abique animo admittendi aliquod ius electionis in familia de Homodei: ex quibus iam adibis, declarationibus, & protestationibus, ejusdem communis ius falsum remanet.

Sed prater hæc omnia facit etiam pro communitate, quod ipsa in creatione Parochialis assignavit pro congrua presentatione Parochi, ut ex d. visitatione anni 1614. annos redditus in tota bonis, quibus ferè correspondit in eadem quantitate, & specie id, quod deo bonorum hodie praefatur ab eadem communite, ut deponunt duoi Sacerdotes, & comprobantes Ecclesiæ ob praesentem pestilentiali morbum, ne Parochus remaneret sine congra, & bona inculta, aspiciunt in feo mansuetura, & annua presentationis, in qua solutione ultra etiam congrua habitationem continuat modò communis; quod utique non fecerit, nisi ad ipsam uti patronum hoc prefecisset, ut pro acquisitione ius patronatus perpendit Rota eam Bich. dec. 162. n. 2.

Uterius readiscavit Ecclesiam ex precepto Episcoporum, quod onus cum ad patronum pertinet, ad argendum ius patronatus validè conferre alias tenet Rota cor. Bich. dec. 145. n. 2. & d. dec. 172. n. 21. Nec refert, quod non constat quid impensum, quia modò non agitur de quantitate, sed de titulo, & satis etiam refutat ex iudicem decreatis, quod adiunctionum sit ultra vires incolarum, & quod sicut opus ab soluto ipso anno 160. annorum. Præterea communis solvi Ecclesiæ Matrici in signum subjectionis, & dimembrationis libras quinquaginta quilibet anno, & custodi, ac campanario necessariam mercedem, quæ actus solis Patronis congruentes, mirifici patronorum offendunt.

Inde facile respondebit titulus honorificis, ex quibus prætendit familia de Homodeo confirmationem sui juris defunctorum, & primo ex nonnullis figuris in parte exteriori. Ecclesiæ cum litteris valde vetustis, continentibus, in quantum dignolci poterat, quod d. Ecclesiæ fuerat ex eisdem data, quodque post redificationem d. Ecclesiæ eundem de Homodeo insignia fuerunt in interiori parte apposita, & adhuc existunt, ex quibus plurimum patet, ex quibus deprehendi posse ius patronatus, dixit Rota dec. 518. n. 5 p. 1. & dec. 503. n. 3. p. 18. rec. Secundum ex historia Vallifellina, in qua legitur, quod Parochus SS. Cosme, & Damiani a familia de Homodeo eligitur, ut alios pro protectione iurispatronatus respondit Rota coram Priolo dec. 159. n. 9. & demum, quod ius præsumtum a communite ei poris dicendum quendam admissum electionis factum ab ipsis de Homodeo, juxta coniunctudinem status Me-

diglanen. ut testator Gonz. ad Reg. 8. Cane. glof. 1. 8. n. 9. rec.

Nam quod dd. pictura existenter, hoc refutat ex solidis attestacionibus lute pendentibus procuratis quæ nullam fidem sibi vindicant, Rot. dec. 72. n. 6. p. 19. rec. Præcipue vero, quia neque convenienter inter se, & quid literas de notarent; testis deponit de auditu, qui etiam tanquam unicuius nihil probat, ad notissimam regulam, de qua Rot. dec. 73. n. 17. eadem p. 19. rec. Dicunt enim predicti testes, quod inter illas plures figuras una tantum aderat unus de Homodeo, quod melius demonstrat ibi designatio suæ tangam consulem, vel syndicum, non tanquam patronum, tanto minus probat insignia de novo inscripta, que non sunt in parte Ecclesiæ impressa, sed in calcis nonnullarum tabularum pictarum, quas ipsi de Homodeo donarunt ad ornatum Ecclesiæ. De allegata vero historia fatus est dicere, quod sit manucripta, & Joanne Jvana Parochio confecta, cuius nomen nullam fidem, nec famam illi tribuit, proindeque ejusdem authoris assertio ad probandum iuspatronatus, de quo agitur, admittenda non est, Rot. cor. Cocco. dec. 220. n. 5. Royas dec. 336. n. 7. & cor. sa. me. Alexand. VIII. dec. 234. n. 6. quando contrarium constat ex visitationibus, & presentationibus, inter quas de anno 1619. ipse historicus fuit nomine communis praesentatus. Et denunt non obstat Gonz. comprobans, ut diximus coniunctudinem Mediolanum, quia non probatur hanc observari in toto statu, & specialiter in Diocesi Comen. & allegatur ad excludendum iuspatronatus ex talibus gratuitis presentationibus favore Episcopi, non vero inter privatos.

Et ita utraque &c.

R. P. D. M U T O .

Comen. Parochialis.

Luna 22. Aprilis 1697.

A R G U M E N T U M .

Decedem casu agitur, qui patet superius decisus.

S U M M A R I U M .

¹ Ex presentatione incepta à centum annis resultat bonum ius presentantis super pertinencia iuspatronatus.

² Ino prescribit pertinencia iuspatronatus per presentationes effidum fortis spacio 40. annorum.

³ Et ad complementum solum cum signum quadragenerium computatur tempus ultimi possessoris.

⁴ Per donationem acquiritur iuspatronatus.

⁵ Etiam in illa donationis non surcit reservatum, dummodo non fuerit remisum.

⁶ Ordinarii enunciative emissæ in visitationibus valde attenduntur.

⁷ Jurisdictio post lapsum 40. annorum præsumitur.

⁸ Dotatio antiqua probatur per conjecturas, & demonstrationes infra dicta acceptas.

⁹ Enunciatio habens contra se obseruantiam nihil probat.

¹⁰ Ad hoc ut presentatione statum confirment, debent esse clares.

¹¹ Nec dicuntur clares, quiescunt probationes in contrario.

D E C I S I O X X X I .

¹² Equa anno 1689. vacatione Parochialis Ecclesiæ SS. Cosme, & Damiani Terræ Sernii, statim Homodei tanquam praetori patroni praesentarunt ad eamdem Carolum Nicolaum, communis autem loci Bernardum inter quos, ac memoratos praesentatos exorta judiciali contentione in partibus, placuit Vicario Comen. manutentionem Homodei decerneret in quasi possessione praesentandi, ac ab ipsis praesentatum instituere, quem etiam pendente appellatione in possessione immisit. Controversia postmodum per figururam iusticie hic in urbe extra Rotam Praelato commissa cum ei australi. Circumscripta possessione, & apollo Oeconomio, confirmavit iste cum remotione Oeconomi manutentionem Homodei concessam. Verum deinde devoluta causa ad Rotam ex nova commissione figurae iusticie R. P. D. meo Priolo directa cum clausula, Alteri qui ad legitimam, post suspensum femei, & iterum resolutionem, postque ordinem injundum, quod videatur de bono iure ad effectum eriam manutentionis, quinto, & sextu ex Dominis ad iustis, de bono iure communis

constare, proprieaque non esse Proceden. ad legem, in decimū fuit die 12. Decembris 1697. & successivè Rotam sententia conformis prodit, cui patres hodie coram non minus validæ, quam justæ expertæ, confirmationis robur addiderunt.

Valida siquidem apparuit ex revolutione actorum, atque iniuper justam rediit, aut fundamenta decisionis R. P. D. mei Prioli; nam cum communis à centum, & ultra annis ad hanc eamdem Parochialis praesentare incepserit, d. bone, iure ipsius super pertinencia hujusmodi patronatus dubitari non potest, signatur cum Ordinarius non sit in Caufa, sed agatur inter praetores compatrios. Rot. in recent. dec. 224. ante fin. par. 1. dec. 697. n. 4. p. 12. coram Dun. jun. 1. 697. n. 2. cor. P. C. d. 108. n. 1. in Burgo S. Sepulchri Juri. 3. Juli. 6. sp. sanguine coram boni. Benincasa, eadem 29. Aprilis 1693. & sanæ coram Reverendis Zamoren. & in Lunen. Sarzanen. Benefic. 23. Junii 1693. neque hic coram codem. Et presentationes per lapsum 40. annorum, nempe ab anno 1589. ad annum 1630. fuerunt continuatae, ut satia fuerint ad praescribendum non deficienti ex inferius adiectando titulo falem colorato,

¹² Rot. coram san. Alex. VIII. dec. 224. n. 1. coram Card. Cerro dec. 165. n. 2. cum aliis in decif. R. P. D. meo Prioli. & quorom omnium. Quia obstat, quod ultima ex mo dictis presentationibus deficit anno 1619. Nam cum nominatus ad annum 1630. Ecclesiæ posederit, hoc tempus possessionis etiam attenderit, Rot. coram Peuteng. dec. 400. 4. n. 1. & 2. & 3. & 4. in rec. dec. 290. n. 8. & 9. rec. 4. P. 4. tom. 2. rec.

Minutissima altera fundata in presentationibus annorum 1630. & 1669. ad quibus etiam Homodei delunere praesident ultimum statu, & quia circa circa presentationem anni 1630. redditus insufficiens, seu inefficax, cum requiri verint approbationem ab hominibus communis veri patroni; & quamvis in expeditione Litterarum Apost. pro praesentato nihil appearat dictum de communitate, hoc eorum calliditatis tribu potest, dum tam in antecedentia ratione, & editio Vicarii Comen. explicitè praesentationem ab Homodeis, & communite factam fuisse suppeditat, præterito Summ. communis n. 6. quā ipsa etiam praesentatio anni 1630. peracta extitit ab Homodeis una cum productione electionis ipsius communis, ut in d. eis præterito Sum. n. 8. Quia insufficiens pariter laborat presentatione anni 1669. quia Homodei requiri verint quoque approbationem communis, & quia etiam approbatio prodit in discordantia hominum, & sub conditione eius quod hodie est in questione; ad effectum enim ut presentationes quidam operentur, & statum confirment, debent esse clarae, & pacifica, sicut monit Rot. de execu. Lit. Apost. c. 6. n. 11. Rot. coram Duran. dec. 254. n. 9. coram Dunoz. jun. dec. 240. n. 2. repetita penes Vivian. de jurepat. dec. 16. n. 1. in recent. dec. 6. n. 17. p. 13. dec. 6. Dunoz. Sen. dec. 240. n. 2. repetita penes Vivian. de jurepat. dec. 16. n. 1. in recent. dec. 6. n. 17. p. 13. dec. 6. & dec. 346. n. 4. cum q. part. 18.

Fortius cum enunciative hujusmodi verifierint tum ex eo, quod communis semper in præteriorum folvere, ac de presenti solvatis dictas annias presentationes, prout etiam canonem librum 50. Ecclesiæ Matrici in signum subjectionis, & dimembrationis, quam ex antiquissimis presentationibus à communite facta per medium eorum de Homodei, & signatur ex ea anno 1522. per unum ex illis ut syndicum, & procuratore communis, quam ali de eadem domo posita produxerunt anno 1619. cum expressione, quod relata praesentatio facta fuisset coram Archipresbytero Matrici tanquam delegato à Vicario Comen. Sum. ipsorum de Homodei super compulsionem. 6. Item instrumentum circa medium, ut hinc certe oppotio incompetenti jurisdictionis in memorato Archipresbytero, & ineffectuationis adductæ presentationis, & tamem in iurisdictione, quam effectuatio tanto tempore, & subseqüentes presentationes spacio 40. annorum effectuatae præsumeretur, juxta receptum consilium Olradii son. 229. n. 2. de quo Rot. præ ceteris coram Priolo dec. 34. n. 20. & 21.

Et ut approbatæ in reliquis ad decisionem R. P. D. mei Priolo quinto, & lexio ex DD. additis, conclusum fuit utraque &c.

R. P. D. D E L L ' O L M O .

Gerunden. Benefici.

Lun. 21. Aprilis 1697.

A R G U M E N T U M .

Agitur de eadem materia super pertinencia juris patro-

S U M M A R I U M .

¹ Prelatus Ecclesiæ Collegiate, absque consensu capitulo, non potest presentare.

² Limitatus tamen, quando favore Prelati concurrit contra reservatio dicta ex conjectudine.

³ Enunciatio antiqua, juxta obseruantia, aliisque ad minicibus constitutis plenaria probationem.

⁴ Prelatus obque consensu capituli non potest aliquod jus distrahere.

⁵ Ex consensu prestito alienationi non inferius ad aliquod juxta competentes consentienti, super alienata.

DECISIO XXXIII.

Antiquitas, veluti Nilus, rerum humanarum initia caput ab condens, anfan plerisque præbet Foreibus collationibus, ut evenit in hodierna contentione inter Valentiniū, & Leonardū; cum enim Litteræ Apostolice utrinque reportarā, & super quaram exequatione respectivē dubium propositum unicam ambigendī causam involverunt super scrutatione qualitatēs Venerabilis Confraternitatis Sancti Spiritus Caſtri Durantis, nunc Urbaniae, ex que de verō illius principio, seu eretione nullum vellegium eminēt; contendente idcirco Leonardi, quod effet Ecclesiastica, quodque proinde substantiatur impetratio in vim regulæ octavae, hodie non, per eum obtenta quoad Archipresbyteratum, cuius vacatio contigerat in mense Juli Sedi Apostolice reservato; op̄positam verò laicalem natūram, seu qualitatē acriter afferente Valentino, qui præsentatione ap̄ta Confraternitati patrona, & respectivē Litteras Pontificias, quas punctuant, pro praesentatione fuerat aſequetus, placuit Domini, conjecturā, & demonstrationibus mūro collatis, iſdem ſedulō perpensis, inclinare pro qualitate laicali, & conqueſteret respondere, Litteras Annibalis effet exequendas.

Licit enim ſcribentes pro Leonardo, ingeniorē ac elaboratē cumulū adducent congettūrā, ac p̄fūmipriūnum p̄ Ecclesiastica qualitatē, quā p̄fīcītē à validioribus in oppoſitū militiabit admodum potuerint urgere, baſim primariam ſtruentē ſuper ipsamē antiquitate, & ignorantiā c̄rētōis, quā tempore nimurū, & qua autoritatē Confraternitatis fuit ex exercenda opera p̄ieſtatis inſtruta, & ſtabilita, cum ſolum de anno 1567, occaſione explendi viſitationē Ap̄ſtolicū Ep̄ſcopū Fētrāns viſitator̄ exprefſerit perverſitātē eſe fundationem, fed eis p̄fīcītē non extare memoriam, ac proprieā, jūndis p̄māxime ſignis, de quibus inſra, etiam in dubio fundatū ſenſeri auctoritate Ecclesiastica ſocia tem huiusmodi Confraternitatis, ſlante p̄reponderantē meritorum, ſecuritatis, & durationis, quam ſecum trahit reſpectiū ad laicām qualitatē longe nobilior, & ſamor Ecclesiastica, per Glos. in Clem. quia contingit, s. C. et cūm verb. Altar. de Relig. Dom. communiter tradiſerunt de ſen. conf. 1.1. n.2. & 3. Eugen. conf. 88. num. 44. lib. 2. Beniti. dec. 1.3. n. 6. Guttier. qu. can. lib. 1. q. 35. n. 16. n. 18. Del Bene de immunit. c. 4. dūb. 20. n. 7. Ciarl. contr. 1.16. n. 12. & seq. Modern. Argentan. col. lib. 10. n. 28. lib. 1. Paminol. dec. 1.2. adnot. 5. n. 14. & 15.

Augeri demum videbatur demonstratio Ecclesiasticatis ex tribus potiū p̄laupſoſtib⁹ certis, quām congettūris, quod locū effet Ecclesiasticus. Prīmo nēpia quātoquecumque contigit bona, vel rē iſtū Ecclesiæ, ſeu Confraternitatis alienari, adhibita fuit pro confirmatione licentia, vel beneplacitum superioris Ecclesiastici, ſum. Leon. n. 10. ſicū namque propria auctoritate valent Officiales & admiſtratores ſimilium plarū ſodalitatum res earundem ſodalitatis diſfrātare, ubi ſint laicale, per ſanctam in terris conſervationem unitate ad opera meritoria, & pietatis explanda, ſine mixtura Ecclesiasticūt, ut al. Bait. in Autb. hoc ſuſ proſtūrū, n. 3. Cod. de factis Eccles. Paris. conf. 34. n. 19. & 23. lib. 2. Torniol. conf. 70. n. 16. & 17. Salazar. de uſu, & conſuet. c. 8. n. 24. verf. Secundūdū inſertū, Guttier. qu. canon. lib. 1. q. 35. n. 16. Maſtril. dec. 1.10. n. 12. Del Bene de immunit. Eccle. c. 2. dūb. 2. ſed. 6. n. 18. & 4. Dub. 20. n. 5. & 6. Paminol. dec. 1.2. adnot. 5. n. 5. & 9. Rot. dec. 38. ex n. 4. uſque ad fin. poſt Ton. due de pefon.

Ita e convergo, quoties agitur de Confraternitate, vel Hoiſitali Ecclesiastica conditionis, abſolutum eſt vel, in parviſationib⁹, ad normam Text. in Can. Terrulas, 7 caſ. 12. q. 2. expoſiſ conſentum Ordinarii, vel ubi traſtētū de majoribus alienationib⁹, beneplacitum Apoſtolicū deſiderari, et habetur apud Grat. diſcip. 51. n. 7. & 8. Marc. Antoniū. var. refol. 14. n. 7. Hermoniſ, al. Lopez tom. 2. lib. 1. tit. 5. p. 5. gloſ. 1. n. 80. & ſeq. Donat. in prax. reg. d. trād. 8. qu. 23. m. 1. Paminol. d. dec. 12. adnot. 5. n. 40. Card. de Luc. lib. 7. de alten. diſcip. 1. m. 1. & ſeqq. Rot. dec. 502. n. 2. & ſeqq. coram Bich. p̄oindēque cum ſupēr Ecclesiasticus auctorizaverunt alienationē huius loci ad normam ſecundi, non primi caſus, de plane inferebatur, 9 ſodalitatem, & locum effe Ecclesiasticum, non prophanum, ut p̄fīcītē arguit Ciarl. d. contr. 1.16. n. 21.

Potissimum quia ad candem Ecclesiām contradistinctē ab Oratoriis privatis conſidunt nedum fideles extra perfonas Confraternitatem intercedunt, ſed etiam indifferenter omnes Sacerdotess ad inēunda, celebraudique Sacraſcia recipiuntur, per ea que in proposito prosequuntur 3. Abb. in cap. Patēnbiſ num. 1. de priuili. Calderin. conf. 4. de relig. dom. Zabarel. conf. 1.1. ſub num. 1. verf. Quod probo. & num. 2. Alex. conf. 101. num. 5. verf. Accidit lib. 7. Mechon. de preſump. lib. 3. preſump. 1.32. num. 51. Sanchez de Matriton. lib. 9. diſcip. 15. num. 39. in fin. verf. Similiſter, Del Bene de immunit. cap. 2. dūb. 2. ſed. 7. num. 38. Rot. dec. 725. num. 3. & 4. part. 1. diverſ. & in Perufina S. Mariae de Nives 30. Aprilis 1599. 6. Conſtat enīm cor. Pamphil. ſen. Quin etiam ipam Turrim, ſen Campanile in parte ſuperiori elevatum cum Nola, non ſodales tantum, ſed univerſum populum invitante, plurimum defervit, non minus pro ſupponenda vera Ecclesia, ac,

Super Mat. De Jure Patronatus, &c.

77

inter curias 9.49. n. 10. & ſeqq. Card. de Luc. de jurid. diſcip. 40. ſub n. 8. Rot. dec. 1.89. num. 75. & ſeqq. coram Coccio. & 11. maximē ubi vigeat conſuetudo, ex p̄adicto principio, & fundamento, quod semper Tribunal Ecclesiasticum habuit competens eſt, ut affirmant Sperel. diſcip. 9.8. num. 33. & ſeqq. Panimol. diſcip. 12. adnot. 2. num. 42. Rot. dec. 79.3. n. 1. part. 1. divers.

Attamen cum de huiusmodi prorogatione, aut particuliari conſuetudine in hodierna audiencia non daretur aliqua justificatio, ita concuſa obſervantia maximum pro 12. qualitate Ecclesiastica p̄ferebatur indicium, ex additū p̄ lo: Franc. de Pont. conf. 1.8. num. 1. & ſeqq. lib. 1. M ar. Antoniū. refol. 1.4. n. 6. Gutier. ſuſ. 2. cap. 14. num. 9. & 24. & ſeqq. Fuc. de viſt. lib. 2. cap. 14. num. 4. & 7. Panimol. d. dec. 12. adnot. 5. num. 8. Rot. in d. Florentina Parochialis 20. Decemb. 1628. 6. Nec fact in fin. & ſeq. coram bo. me. Card. Virili.

Terdiū tandem intercedebat alia ſuperiori obſervantia, quā cum ſa me. Innocentius XI. ad profligandos Turcarum impetus nimis de proximo Austria Regnum Urbe, totumque Christianitatem invadentes, ſubſidium ſeu Decimas Ecclesiasticas imponere coactus fuit ſuper bonis, & beneficis Ecclesiasticis, etiam ſodalitas haec pro bonis ſuis decimam exfolvit; qua ſane ſolutione concurrente locum, & ſtabilitate, cum ſolum de anno 1566. facta demonſtrabantur, ultra facitā per ſe. dixit Camil. Borel. conf. 81. num. 6. Pignatell. conſult. can. 13. tom. 8. confut. 31. ſub num. 10. verf. quando enim, Amofaz. de caſu. p̄iſ lib. 4. cap. 11. & 12.

At hiſce, ſimilibusque (minis tamen perſtingenibus) argumentis, uterum peculiare ſaccum, ſeu indumentum Confraternitatis, aggregatio ſoliditatis ad S. Spiritum in Saxia de Urbe, reſeruata ad Proceſſionem, ſupercupio Confraternitatis S. Spiritus, Indulgentalis, & Eleemosynis) ſolita maturitate per ID. diſcuſis, & examinatis, viſum eſt, longe roboriſta extare fundamenta, quā ex altera parte Valentini promovebantur in conſuſi.

Si quidem in primis occurrit claram factum, & confessio eorumdem Confraternitatis de anno 1026. occaſione etenim quid quidam Clericos per forte remanerat p̄fēcētū inter Officiales, inſurgente, & clamante praे catēr uno, quid extractus non foret capax, ex quo ſodalitas effet laicale, de facto fuit exclusiſtū tria ulli contentiōnem; unde cum huiusmodi enīmūtūa juncta cum ſacto p̄fēcīo exclusionis, & acquiescentie, emanaverit temporē ſuſpeſto, videlicet priuſquam erigeretur Canonicus, ſeu Archipresbyter, ſuo agit, veheſtū ſum gradum probationis circa ipam laicalematem conſtituit, ut dixit Rot. dec. 386. n. 7. coram Coccio, & dec. 16.1.2. p. 5. rec. & dec. 314. n. 15. verf. Quoniam, n. 16. & 17. part. 19. & in Urbanien. Canonicius 9. Junii 1694. 6. Ab eo quod, coram R. P. D. meo Muto.

Validius autem procedendo gradatim, ſtrigit altera enīmūtūa, ſactum, & confessio emīta per Ordinarium, qui cum regularitate non foliat eſt facilis in canonizandis 14. juribus horum patromoniuſ ſodalitatum, ut inquit Rot. dec. 16.1.2. p. 5. rec. & dec. 314. n. 15. verf. Quoniam, n. 16. & 17. part. 19. & in Urbanien. Canonicius 9. Junii 1694. 6. Ab eo quod, coram R. P. D. meo Muto.

Validius autem procedendo gradatim, ſtrigit altera enīmūtūa, ſactum, & confessio emīta per Ordinarium, qui cum regularitate non foliat eſt facilis in canonizandis 15. juribus horum patromoniuſ ſodalitatum, ut inquit Rot. dec. 16.1.2. p. 5. rec. & dec. 21.1. n. 12. coram Dunoz. Jun. dec. 19. n. 8. coram Card. Cell. & coram Priol. dec. 318. n. 10. & dec. 576. n. 1. p. 18. rec. de anno tamē 1651. exprefſe inſtituit p̄fēcētū at huiusmodi Archipresbyteratum per Confraternitatem ſuſ enīmūtūa, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & confeſſione, quā Confraternitas effet laicale, ac propterea cum ſa nimis intereffet non approbare talēm qualitatēm prophanam etiam ad quocumque alios effētū ſuſiſtū ſuper ipam Confraternitatem, & foret is Ordinariis primus ſponsus, five Epifcopus huius Cathedrālis noſter erētē, aliquo re, & nomine honoratus, & honorandus, aliaſque vigilansimūſ aſſtor ſu